

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Distinct. XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

ueniens est. Nam & in aliis sacramentis, quæ efficiunt, quod figurant, hoc sæpè contingit. Quidam a dicunt, exteriorem pœnitentiam & interiorem esse sacramentum, nec duo sacramenta, sed vnũ, vt species panis & vini non duo sunt sacramenta, sed vnum. Et sicut in sacramento corporis, ita etiam in hoc sacramento dicunt, aliud esse tantum sacramentum, scil. exteriorem pœnitentiam, aliud sacramentum & rem, sc. interiorem pœnitentiam, aliud rem & non sacramentum, scil. remissionem peccatorum. Interior enim pœnitentia, & res est sacramenti, id est exterioris pœnitentiæ; & sacramentum remissionis peccati, quam signat & facit. Exterior quoque pœnitentia & interioris signum est, & remissionis peccatorum.

DE SACRAMENTO VNCTIONIS EXTREMÆ.

DISTINCT. XXIII. A

PRÆTER præmissa est etiam aliud sacramentum, scil. vnctio infirmorum: quæ fit in extremis, oleo per Episcopum consecrato. Et sunt tria genera vnctionis. Est n. vnctio, quæ fit chrismate: quæ dicitur principalis vnctio; quia in ea principaliter paracletus datur. Vnde & propter abundantiam gratiæ duos liquores mixtos habet, oleum scil. & balsamum, oleum conscientiæ, balsamum fidei. Chrisma verò Græcè, vnctio Latine dicitur. Nec tamen omne oleum ad vnctionem sanctificatum, chrisma vocatur, sed illud solum, quod miscetur cum balsamo: quo capita regum & pontificum vnguntur, quo etiam baptizatos sacerdos vngit in vertice, & pontifex per impositionem manus confirmandos vngit in fronte. Est & alia vnctio, qua catechumeni & neophyti vnguntur in pectore, & inter scapulas, in perceptione baptismi. Tertia vero vnctio est, quæ dicitur oleum infirmorum: de qua nunc agitur.

A quibus institutum sit hoc sacramentum. B

Fff 2

Hoc

Iac. ult. cap.

Hoc sacramentum vñtionis infirmorum ab apostolis institutum legitur. Ait n. Iacob⁹, infirmatur quis in vobis? inducat presbyteros ecclesie, & orēt super eum, vngētes eum oleo in nomine Domini, & alleuiabit eum Dñs: & si in peccatis fuerit dimittentur ei. In quo ostenditur duplici ex causa sacramētum hoc institutum, scil. ad peccatorum remissionē, & ad corporalis infirmitatis alleuiationē. Vnde constat eum, qui hanc vñtionem fideliter deuoteq; percipit, & in corpore, & animā alleuiare: si tamen expedit, vt in vtroq; alleuietur. Quod si fortē corporis valetudinē illi habere non expedit, illam quę est animę, sanitatē in hoc sacramento acquirit. Et sicut in aliis sacramentis, ita & in isto aliud est sacramētum, aliud res sacramenti. Sacramentum est ipsa vñtio exterior: Res sacramenti, vñtio interior, quę peccatorum remissione, & virtutum ampliatione perficitur. Et si ex contemptu vel negligentia sacramētum hoc prætermittitur, periculosum est & damnabile.

De iteratione huius sacramenti.

*Aug. libr. 2.
contra epist.
Parmeniani,
ca. 13. t. 7.*

Querunt aliqui Si hoc sacramentum iterari possit, cum baptismus & alia quædam sacramēta semel suscepta, non iterentur? Aug. dicit, sacramētum non iterandum, & sacramento non faciendā esse initiariā, sed hoc dicit vbi agit de sacramento baptismi & cōfirmationis, & ordinationis. Vnde non videtur illud generaliter accipiendum, sed de sacramento baptismi, confirmationis & ordinationis, quæ nullaten⁹ sunt repetēda: quia semel tantum, & non sæpius datur baptismus, cōfirmatio & ordinationis. Sacramētum vero altaris, & pœnitentię, & cōiugii sæpè iterari videtur: quia sæpè sacramētū corporis percipitur, frequēter pœnitētia agit, cōiugiu sæpè contrahitur. Quare ergo vñtio similiter non pōt iterari? Si morb⁹ nō reuertitur, medicina nō iteretur. Si vero morb⁹ non pōt cohiberi, quare

quare medicina debet prohiberi? Sicut oratio iterari potest ita & vnctio iterari posse videtur, vtraque n. illic cōmemorat Iacob. & vtrumq; alteri cooperatur ad conferendam alleuiationē corporis & animæ. Cur ergo negatur vnctionē super infirmū posse iterari, ad impetrandā sæpius sanitatē mentis & corporis: cum propter infirmitatē eadē sæpè iteranda sit oratio? Quidam a. de omni sacramēto intelligi volunt, q̄ non sit iterandum, sc. secundum totum illud q̄ pertinet ad sacramentum: dicentes quædā sacramenta sæpi⁹ posse suscipi, quædā verò non. Nec tamē, quæ sæpius sumuntur, totaliter iterantur: vt sacramenta altaris & vnctionis: quæ licet sumantur sæpius, tamē quia non iteratur sacramētum cum iniuria. Sed dicit quis, sic & baptism⁹ non iteratur, etsi aliquis frequēter baptizetur, dum eadē aqua nō iterū benedicatur. Sed aliud est inquit illi, de benedictione aquæ qua fit baptismus, aliud de benedictione panis & olei. Potest ēt baptismus celebrari in aqua, etiam non benedicta: quia illa benedictio pro reuerētia tantū sit & decore, virtute sacramenti. Sed corpus Christi non pōt confici, nisi de pane cōsecrato: nec vnctio illa fieri potest, nisi de oleo ab Episc. cōsecrato. Ideoq; illa sanctificatio ad virtutē sacramēti pertinere videtur: In cōiugio quoq; semel tantum benedicatur quisq; non sæpi⁹. Benedicatur n. vt ait Amb. cum prima & nō secunda vxore. Si ergo cum

*Am. ad illud
1. Cor. 7.
Beatior autem erit. to. 5*

dicatur sacramētū non esse iterandū, nec iniuria ei esse facienda, rationē dicti referas ad sanctificationē rei, qua sacramētū expletur: de omni sacramēto generaliter id verū est. Si vero ad susceptionē sacramenti, de quibusdā verū est, q̄ non iteratur crebra susceptione: de aliis vero quibusdā nō: quia frequēter sumuntur, vt hoc vnctionis sacramentum, q̄ in omni penē ecclesia sæpè repetitur.